

گزارش خبری

تهیه ماده‌واحده برای اصلاحیه قانون پسماندهای الکترونیکی

ایرنا: معاون دفتر مدیریت پسماند سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به تهیه ماده‌واحده برای اصلاحیه قانون پسماندهای الکترونیکی گفت: با شروع سال ۲۰۲۵ تمام پسماندهای الکترونیکی باید با رعایت رویه جدید کنوانسیون بازل مدیریت شوند. پیام جوهرچی درباره اقدامات یک سال اخیر دفتر مدیریت پسماند سازمان محیط زیست در رابطه با کنوانسیون بازل افزود: ایران در سال ۱۳۷۱ به کنوانسیون بازل پیوسته است و اکنون دبیرخانه کنوانسیون تغییراتی را در الحاقیه‌ها انجام داده که ما هم برای اعمال این تغییرات، ماده‌واحده مربوطه را تهیه و برای تأیید به مجلس ارائه داده‌ایم. الحاقیه‌های جدید به این صورت است که پسماندهای پلاستیکی و الکترونیکی دارای پلاستیک از این پس به عنوان پسماند خطرناک تلقی می‌شوند و پسماند عادی نخواهند بود.

وی درباره روند کار کنوانسیون بازل گفت: سالانه پرسش‌نامه‌ای با محوریت کنوانسیون بازل بر می‌کنیم که اسمال هم با مکاتباتی که با استان‌ها داریم، قرار است اطلاعات مربوطه را از آنها دریافت کنیم تا تمام درخواست‌هایی که در زمینه واردات، صادرات یا عبور از ما مطالبه می‌شود، بر اساس کنوانسیون بازل در دستور سامانه جامع محیط زیست انجام شود.

معاون دفتر مدیریت پسماند سازمان حفاظت محیط زیست اظهار کرد: در این سامانه نهایت سعی ما این است که تمام مقررات مربوطه بر اساس قانون مدیریت پسماند و همچنین آیین‌نامه اجرایی واردات، صادرات و عبور پسماند بر اساس کنوانسیون بازل مصوب هیئت دولت در اسفند ۱۴۰۰ انجام شود. جوهرچی در خصوص الحاقیات کنوانسیون بازل گفت: یکی از کارهای مهمی که در این مدت انجام دادیم، تهیه ماده‌واحده قانون الحاق کشور به کنوانسیون بازل و الحاقیه‌های مرتبط با پسماندهای الکترونیک است که آن را به مجلس فرستادیم و امید است مورد تأیید قرار گیرد.

وی با بیان اینکه دو موضوع دیگر هم در دستور کار است و باید از طریق مجلس پیگیری کنیم، گفت: مکاتباتی با دفتر حقوقی سازمان محیط زیست برای آغاز یک فرآیند بین‌المللی برای اصلاح الحاقیه‌های کنوانسیون بازل داشتیم که این مکاتبات همچنان در جریان است. سه الحاقیه ۱ (معرفی جریان‌های پسماند ویژه و اجزای پسماندهای ویژه)، ۳ (خصوصیات خطر پسماندهای ویژه) و ۴ (عملیات دفع نهایی پسماندها و بازیافت آنها) در هفت جلسه‌ای که با حضور نمایندگان ۲۳ کشور از جمله نماینده ایران، برگزار شد، در حال اصلاح و تغییر هستند.

وی ادامه داد: پیش‌نویسی هم دراین‌باره تهیه شده که آن را ترجمه و برای دفتر حقوقی ارسال کردیم. علاوه بر اینکه وزارت امور خارجه هم دراین‌باره جلسه کمیسیون ایمنی شیمیایی تشکیل داده است که آنجا هم نماینده سازمان حفاظت محیط زیست حضور داشت و نظرات خود را اعلام کردیم اما چون موارد تغییر الحاقیه‌ها و تغییر شکل قانون نیازمند تأیید مجلس است، این موارد را از طریق دفتر حقوقی برای مجلس ارسال کردیم. معاون دفتر پسماند سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به بحث پسماندهای الکترونیک گفت: مورد دیگر هم اصلاح کدهای مربوط به پسماند الکترونیک است. ما قبلاً یک کد الحاقیه ۹ داشتیم، یعنی اگر این پسماندها آلودگی نداشتند می‌توانستند مانند سایر پسماندها بدون رویه کنوانسیون بازل، نقل و انتقال بین‌المللی داشته باشند، اما اکنون قرار است از شروع سال ۲۰۲۵ تمام نقل و انتقالات با رعایت رویه کنوانسیون بازل انجام شود، به این ترتیب پسماند الکترونیک از ذیل الحاقیه ۹ بیرون آمده و ما باید برای آن هم یک ماده‌واحده تهیه و به مجلس ارسال کنیم. کنوانسیون بازل با هدف کنترل نقل و انتقالات فرامرزی پسماندهای خطرناک و سایر انواع پسماندها و ارتقای مدیریت زیست‌محیطی آنها تدوین شده است. پیش از تدوین کنوانسیون بازل، نقل و انتقالات پسماندهای خطرناک از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه، کشورهای با اقتصاد در حال گذار و کشورهای کمتر توسعه‌یافته به راحتی و بدون هیچ مانعی برای منتفع‌شدن از نیروی کار ارزان‌قیمت این کشورها و اجتناب از انتقال آلودگی‌های ناشی از بازیافت غیراصولی به کشورهای توسعه‌یافته صورت می‌گرفت؛ به طوری که پسماندها طی فرآیندهایی معیوب بازیافت می‌شدند و تمام آلودگی‌ها و به تبع آن صدمات زیست‌محیطی و بهداشتی در این کشورها بر جای می‌ماند و حاصل این عملیات که اغلب مواد ذی‌قیمتی بودند، به کشورهای توسعه‌یافته منتقل می‌شدند. در پی اوج‌گیری نگرانی‌های بین‌المللی از این‌گونه اقدامات، کنوانسیون بازل در ۲۲ می ۱۹۸۹ تدوین شد و به امضای ۵۲ کشور رسید و پس از آن در پنجم می ۱۹۹۲ در جهان لازم‌الاجرا شد. به تدریج تا به امروز ۱۸۷ کشور با تصویب قانونی آن به عضویت این کنوانسیون درآمده‌اند. کشور جمهوری اسلامی ایران نیز پس از تصویب قانون الحاق کشور به کنوانسیون، در تاریخ ۷۱/۶/۳۱ و تأیید آن در شورای نگهبان در تاریخ ۷۱/۷/۱۲ به عضویت کنوانسیون درآمد.

تا پیش از شروع سال ۲۰۲۵ پسماندهای الکترونیک به دو دسته تقسیم می‌شدند: پسماندهای الکترونیکی که اجزای خطرناک دارند و آنهایی که ندارند. مثلاً باتری لیتیومی یا دستگاره‌ی را که انواع فلزات خطرناک دارد، جدا کرده‌اند و حالا می‌خواهند به خارج از کشور ارسال کنند که مانند گذشته و طبق قانون بازل انجام می‌شود. اما با شروع سال ۲۰۲۵ رویه تغییر می‌کند و پسماندها مشمول الحاقیه ۸ یعنی پسماندهای خطرناک و الحاقیه ۲ یعنی پسماندهای تحت ملاحظات ویژه قرار می‌گیرند که هر دو برای نقل و انتقالات فرامرزی نیازمند اجرای قوانین و رویه بازل هستند. در زمان حاضر در کنوانسیون بازل یک الحاقیه ۸ وجود دارد که شامل پسماندهای خطرناک است و الحاقیه ۹ که در صورت انجام آتائیز و نداشتن اجزای ویژه به عنوان پسماند عادی محسوب می‌شوند و صادرات آنها بدون رویه بازل انجام می‌شود، اما بعد از سال ۲۰۲۵ این پسماندها از الحاقیه ۹ خارج و وارد الحاقیه ۲ می‌شوند. بنابراین از سال میلادی جدید این پسماندها را در الحاقیه‌های ۸ و ۴ خواهیم داشت که تحت پوشش اجرای رویه بازل هستند.

شرق: کاهش ۴۲درصدی بارش در سال جاری یکی از چالش‌های جدی است که نه‌تنها بر ذخایر آب کشور، بلکه بر کشاورزی، تولید انرژی و تأمین نیازهای شرب نیز تأثیر قابل توجهی گذاشته است. این کاهش بارش که به‌ویژه در مناطق مرکزی و جنوبی کشور محسوس بوده، در نتیجه تغییرات اقلیمی جهانی، الگوهای غیرمعمول بارشی و مدیریت ناپایدار منابع آبی رخ داده است. گزارش‌های هواشناسی نشان می‌دهد این افت چشمگیر، الگوی بارش‌های کشور را به شکلی بی‌سابقه تحت تأثیر قرار داده است، به‌طوری که برخی از حوضه‌های آبریز کشور در وضعیت بحرانی قرار گرفته‌اند.

کاهش بارندگی تأثیر مستقیمی بر ذخایر سدها داشته است؛ ذخایری که بخش عمده‌ای از نیازهای آبی کشور، به‌ویژه در شهرهای پرجمعیت را تأمین می‌کنند. طبق گزارش وزارت نیرو، حجم آب ذخیره‌شده در سدهای کشور به کمترین میزان در دهه اخیر رسیده است. این مسئله زنگ خطر جدی برای تأمین آب شرب در کلان‌شهرهایی مانند تهران، اصفهان و شیراز است که به‌شدت به منابع سطحی و زیرزمینی متکی هستند. همچنین کاهش بارش‌ها تأثیر قابل توجهی بر کشاورزی که بزرگ‌ترین مصرف‌کننده منابع آبی کشور است، داشته است. برخی از مزارع به دلیل کمبود آب کشت نشده‌اند و محصولاتی مانند گندم و جو که به بارندگی وابسته‌اند، با کاهش تولید مواجه شده‌اند.

پاینده‌های این وضعیت به حوزه تولید انرژی نیز سرایت کرده است. به گفته صادق کلاتر، فعال محیط زیست، به «شرق»، کاهش ذخایر آبی سدها توان تولید برق نیروگاه‌های آبی را به‌شدت کاهش داده و فشار بیشتری بر نیروگاه‌های حرارتی وارد کرده است. این موضوع می‌تواند در ماه‌های گرم‌تر سال به خاموشی‌های گسترده منجر شود. از سوی دیگر، کمبود آب شرب در برخی از مناطق روستایی کشور باعث شده مهاجرت‌های داخلی افزایش یابد که این خود فشار مضاعفی بر شهرهای بزرگ وارد می‌کند. با وجود این چالش‌ها، راهکارهایی برای مدیریت بحران کاهش بارش و منابع آبی در دسترس است. اصلاح الگوی مصرف، توسعه فناوری‌های نوین در تصفیه و بازچرخانی آب، گسترش سیستم‌های آبیاری قطره‌ای در کشاورزی و سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر، می‌توانند بخشی از راه‌حل‌ها باشند. همچنین همکاری بین‌المللی در مدیریت منابع آبی منطقه‌ای و تبادل تجربیات می‌تواند به کاهش اثرات این بحران کمک کند.

کلاتر افزود: «در این شرایط بحرانی، تمرکز بر اقدامات کوتاه‌مدت برای جلوگیری از آسیب‌های فوری و نیز برنامه‌ریزی‌های بلندمدت برای مدیریت پایدار منابع آب ضروری است. کاهش ۴۲درصدی بارش یک هشدار جدی برای کشور است، اما با اتخاذ تدابیر هوشمندانه و هماهنگی بین نهادهای دولتی و مردم، می‌توان از این بحران عبور کرد و به سمت مدیریت بهتر منابع حرکت کرد.»

میزان کم‌بارشی در ایران چقدر بود؟

کاهش بارش‌ها در سال آبی جاری (از ابتدای مهرماه تا پنجم دی‌ماه ۱۴۰۳) در بسیاری از استان‌های ایران به‌طور چشمگیری مشاهده شده است. بر اساس داده‌های سازمان هواشناسی، ۳۰ استان کشور نسبت به دوره بلندمدت با کاهش بارندگی مواجه بوده‌اند. استان سیستان‌وبلوچستان با کاهش ۹۳.۵درصدی در صدر این فهرست قرار دارد، درحالی‌که استان هرمزگان با کاهش ۸۴.۴درصدی در رتبه دوم است. استان‌های اصفهان و کهگیلویه‌وبویراحمد نیز به ترتیب با کاهش ۷۲.۳ درصد و ۷۱ درصد در رده‌های بعدی کم‌بارش‌ترین استان‌ها قرار دارند.

در این میان، فقط استان مازندران افزایش ۱۳.۴درصدی بارش‌ها را نسبت به دوره بلندمدت تجربه کرده است. در استان تهران نیز بارش‌ها ۳۷.۷ درصد کاهش یافته؛ به‌طوری‌که میزان بارش بلندمدت پایتخت ۷۶.۵ میلی‌متر به ۴۷.۷ میلی‌متر کاهش یافته است. به‌طور کلی، میانگین بارش‌ها در کشور نسبت به دوره بلندمدت ۴۵.۸ درصد کاهش داشته؛ به‌طوری‌که از ۶۳.۲ میلی‌متر به ۳۴.۳ میلی‌متر رسیده است.

این کاهش بارندگی‌ها می‌تواند پیامدهای جدی برای منابع آبی، کشاورزی و تأمین آب شرب در مناطق مختلف کشور به دنبال داشته باشد. ضروری است که با برنامه‌ریزی‌های مناسب و مدیریت بهینه منابع آبی، از تشدید بحران‌های احتمالی جلوگیری شود. آلودگی هوا و خشک‌سالی، دو بحران زیست‌محیطی هستند که به‌طور مستقیم و غیرمستقیم با یکدیگر ارتباط دارند و تأثیرات متقابلی بر تشدید این مشکلات دارند. خشک‌سالی به عنوان یکی از پیامدهای تغییرات اقلیمی، ناشی از کاهش بارندگی و افزایش دماست. این وضعیت باعث افزایش انتشار ذرات معلق، گردوغبار و آلودگی‌های ناشی از کاهش رطوبت خاک و خشکی زمین می‌شود. در مقابل، آلودگی هوا که به واسطه انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های صنعتی و شهری ایجاد می‌شود، تغییرات اقلیمی را تشدید کرده و منجر به خشک‌سالی‌های مکرر و شدیدتر می‌شود.

ارتباط خشک‌سالی و آلودگی هوا

خشک‌سالی با کاهش پوشش گیاهی، فرسایش خاک و خشک‌شدن منابع آبی مانند دریاچه‌ها و تالاب‌ها، ظرفیت طبیعی محیط برای جذب و کاهش آلاینده‌های هوا را کاهش می‌دهد. نبود رطوبت کافی در خاک و پوشش گیاهی ضعیف، باعث می‌شود ذرات گردوغبار بیشتری وارد جو و آلودگی هوا تشدید شود. این مسئله به‌ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک ایران که با کاهش چشمگیر بارش و خشک‌سالی شدید مواجه هستند، نمود بیشتری دارد. مناطق مرکزی و شرقی ایران، ازجمله استان‌های سیستان‌وبلوچستان و کرمان، نمونه‌های بارز این پدیده هستند که با افزایش توان‌های گردوغبار و آلودگی‌های شدید هوا روبه‌رو شده‌اند. در مقابل، آلودگی هوا نیز نقش مهمی در ایجاد و تشدید خشک‌سالی دارد. گازهای گلخانه‌ای مانند دی‌اکسید کربن و متان، با ایجاد اثر گلخانه‌ای و افزایش دمای زمین، الگوهای اقلیمی را مختل می‌کنند. این اختلالات می‌تواند به کاهش بارش، تغییر الگوی توزیع بارندگی و افزایش تبخیر منجر شود که از عوامل اصلی خشک‌سالی هستند. همچنین وجود ذرات معلق و آلاینده‌ها در هوا می‌تواند فرآیند تشکیل ابرهای باران‌زا را مختل کند و به کاهش بارندگی‌های مؤثر بینجامد.

ارتباط میان آلودگی هوا و خشک‌سالی، چرخه‌ای خطرناک ایجاد می‌کند که در آن هر یک از این دو بحران، دیگری را تشدید می‌کند. این چرخه، نه‌تنها بر محیط زیست، بلکه بر سلامت انسان‌ها، کشاورزی، منابع آبی و اقتصاد نیز تأثیرات مخربی می‌گذارد. برای شکستن این چرخه، نیاز به سیاست‌های جامع در کاهش انتشار آلاینده‌ها، مدیریت بهینه منابع آبی و احیای پوشش گیاهی است. توجه به این مسئله در برنامه‌ریزی‌های زیست‌محیطی و اقلیمی کشور، گامی مؤثر برای مقابله با این دو بحران و کاهش اثرات آنها خواهد بود.

ایران به عنوان کشوری با اقلیم خشک و نیمه‌خشک، همواره با چالش‌های مرتبط با کمبود منابع آبی مواجه بوده است. در دو دهه اخیر، این کشور دوره‌های متوالی خشک‌سالی را تجربه کرده که تأثیرات گسترده‌ای بر بخش‌های مختلف ازجمله کشاورزی، منابع آبی و محیط زیست داشته است. بر اساس گزارش‌های سازمان هواشناسی ایران، بیش از ۹۸ درصد مساحت کشور درگیر درجات مختلفی از خشک‌سالی است که ۸۴ درصد آن را خشک‌سالی شدید و بسیار شدید تشکیل می‌دهد.

پیش‌بینی‌های بلندمدت نشان می‌دهد که این شرایط در سال‌های آینده نیز ادامه خواهد داشت. برخی مدل‌های اقلیمی حاکی از آن هستند که ایران تا سال ۱۴۱۸ با وقوع پنج خشک‌سالی شدید مواجه خواهد شد که بیشتر نقاط کشور بارش کمتر از حد نرمال را تجربه می‌کنند.

عوامل متعددی در تداوم خشک‌سالی در ایران نقش دارند. تغییرات اقلیمی جهانی منجر به افزایش دما و کاهش بارش‌ها در بسیاری از مناطق شده است. علاوه‌براین، مدیریت ناپایدار منابع آبی، برداشت بی‌رویه از سفره‌های زیرزمینی و الگوهای نامناسب مصرف آب در بخش‌های کشاورزی و شهری، بحران آب را تشدید کرده است.

کام خشک ایران

بارش‌ها در سال جاری ۴۲ درصد کاهش داشته است

در برخی مناطق کشور بارش‌ها به‌شدت کاهش یافته است.

تأثیرات خشک‌سالی در ایران گسترده و چندبعدی است. در بخش کشاورزی، کاهش بارندگی و منابع آبی منجر به کاهش تولید محصولات و از دست رفتن معیشت بسیاری از کشاورزان شده است. در حوزه محیط زیست، خشک‌شدن تالاب‌ها، کاهش سطح آب دریاچه‌ها و رودخانه‌ها و افزایش پدیده گردوغبار از پیامدهای ملموس خشک‌سالی است. همچنین، کاهش منابع آب شرب در برخی مناطق، مهاجرت‌های اجباری و افزایش تنش‌های اجتماعی را به دنبال داشته است.

برای مقابله با این بحران، اتخاذ رویکردهای جامع و پایدار ضروری است. مدیریت بهینه منابع آبی، اصلاح الگوهای مصرف، توسعه فناوری‌های نوین در بخش کشاورزی و افزایش آگاهی عمومی ازجمله اقداماتی است که می‌تواند به کاهش تأثیرات خشک‌سالی کمک کند. همچنین برنامه‌ریزی‌های بلندمدت و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های مرتبط با آب، ازجمله ساخت سدها و شبکه‌های آبیاری کارآمد، می‌تواند در تأمین پایدار منابع آبی مؤثر باشد. با توجه به پیش‌بینی‌های موجود، ایران در سال‌های آینده همچنان با پدیده خشک‌سالی دست‌به‌گریبان خواهد بود؛ بنابراین، هم‌افزایی بین نهادهای دولتی، بخش خصوصی و جامعه مدنی برای مدیریت بحران آب و کاهش تأثیرات منفی آن بر اقتصاد و جامعه، امری حیاتی است.

بر اساس پیش‌بینی‌های بلندمدت، ایران تا پایان سال جاری با الگوهای بارشی متغیری مواجه خواهد بود. پیش‌بینی‌های فصلی نشان می‌دهد که در زمستان ۱۴۰۳، بارش‌ها در بسیاری از مناطق کشور در حد نرمال خواهد بود؛ به‌طوری‌که رنگ سفید در نقشه‌های پیش‌بینی، نشان‌دهنده بارش‌های معمول در این فصل است.

باین‌حال، در برخی مناطق، به‌ویژه در نواحی شمالی و غربی کشور، احتمال افزایش بارش‌ها وجود دارد. این افزایش می‌تواند به بهبود وضعیت منابع آبی و کاهش اثرات خشک‌سالی در این مناطق کمک کند. در مقابل، در برخی نواحی جنوبی و مرکزی، ممکن است بارش‌ها کمتر از حد نرمال باشد که نیازمند برنامه‌ریزی دقیق برای مدیریت منابع آبی است.

در بهار ۱۴۰۴، پیش‌بینی‌ها حاکی از تداوم الگوهای بارشی نرمال در بیشتر مناطق کشور است. با وجود این، تغییرات اقلیمی و نوسانات جوی می‌تواند منجر به وقوع بارش‌های ناگهانی و سیلابی در برخی مناطق شود؛ بنابراین، آمادگی برای مواجهه با چنین شرایطی ضروری است. در تابستان ۱۴۰۴ انتظار می‌رود که بارش‌ها در بیشتر مناطق کشور کاهش یابد که با توجه به فصل گرم سال، امری طبیعی است. باین‌حال، در برخی نواحی شمالی، احتمال وقوع بارش‌های پررنگه و نیز دریاچه‌ریزی‌های بلندمدت برای مدیریت پایدار منابع آب ضروری است.

در پاییز ۱۴۰۴، پیش‌بینی‌ها نشان‌دهنده بازگشت بارش‌ها به الگوهای نرمال در بیشتر مناطق کشور است. این امر می‌تواند به آغاز دوره‌های زراعی و تأمین منابع آبی برای کشت‌های پاییزه کمک کند. باین‌حال، نظرات مستمر بر وضعیت جوی و اتخاذ تدابیر مناسب برای مواجهه با نوسانات احتمالی ضروری است.

به‌طور کلی، پیش‌بینی‌های فصلی نشان می‌دهد که ایران تا پایان سال جاری با الگوهای بارشی متغیری مواجه خواهد بود. با توجه به تغییرات اقلیمی و نوسانات جوی، برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت بهینه منابع آبی برای مواجهه با شرایط پیش‌رو اهمیت بسزایی دارد.

نگاه

آغاز اصلاح قیمت داروهای زیان‌ده

شرق: رئیس سازمان غذا و دارو گفت: اصلاح قیمت داروهای زیان‌ده یا با حاشیه سود بسیار پایین که شرکت‌ها آنها را از چرخه تولید کنار گذاشته بودند، شروع شده است. مهدی بیرصالحی، روز چهارشنبه در جلسه هم‌اندیشی دبیران کلان مناطق دهگانه کشور با اشاره به تأثیر تحریم‌ها در وضعیت کشور، اظهار کرد: در دوران جنگ تحمیلی و تحریم‌هایی که پشت سر گذاشته‌ایم، هرگز فشارها تا این حد سنگین نبوده و کمبود منابع ریالی و تورم عوارض زیادی را ایجاد کرده است. او افزود: کمبود نقدینگی و بدهی باعث شده است پول در زنجیره دارو و تجهیزات جریان نداشته باشد و امروز کارخانه‌های داروسازی نتوانند پولی که برای تأمین ماده اولیه لازم دارند، تأمین کنند. بنابراین حتی پس از تخصیص ارز، به دلیل مشکلات نقدینگی، توانایی خرید ارز را ندارند و آن ارز از دست می‌رود. بسیاری از کمبودهای دارویی که به آن دچار هستیم، ناشی از این مشکل است که شرکت‌ها به همین دلیل نمی‌توانند ماده اولیه، مواد بسته‌بندی و... تهیه کنند و با مشکلات این‌چنینی مواجه هستند. معاون وزیر بهداشت تصریح کرد: در تجهیزات پزشکی تا الان یک میلیارد دلار ارز با نرخ چهارهزارو ۲۰۰ تومانی برای شرکت‌ها تأمین کرده‌ایم و از لحاظ نقدینگی کمک شده است تا شرکت‌ها راحت‌تر بتوانند ارز مورد نیاز خود را بخرند، اما این ارز در سال آینده به احتمال خیلی زیاد حذف و به ارز توافقی تغییر خواهد کرد. او با تأکید بر لزوم هزینه‌کرد بودجه دارو و تجهیزات پزشکی در ریف تعریف‌شده در دانشگاه‌های علوم پزشکی عنوان کرد: هزینه دارو و تجهیزات باید در این حوزه مصرف شود، در غیر این صورت عملاً زنجیره تأمین دارو و تجهیزات بیمارستانی با اختلال مواجه خواهد شد. بیرصالحی تصریح کرد: سه دلیل اصلی کمبودهای دارویی به ترتیب مشکلات تأمین نقدینگی، قیمت دارو و تأمین ارز است. در حوزه تأمین نقدینگی دارو با همکاری سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی و سایر نهادهای در تلاش هستیم و اقداماتی صورت گرفته است.

بسته های جادویی کتاب حامی

سه، پنج، ده

تکنیک جادویی کتاب حامی است!

انجمن حامی در کنار شماست، تا با غم‌ها و شادی‌هایتان یک اثر جاودانه خلق کنید!

برای دریافت اطلاعات بیشتر با ما تماس بگیرید:

تلفن: ۰۲۱۸۸۱۴۱۶۴۹ (داخلی ۱۱۰- کارگروه کتابخانه)

من یک حامی هستم

hamiassociation.org
@hami_association

۰۲۱-۸۸۱۴۳۸۹۷

Tel: ۰۲۱-۸۸۱۴۱۶۴۹

انجمن حامی حمایت از توسعه فضاهای آموزشی و فرهنگی

